

er mere nærliggende for ham at beskæftige sig dermed end med Socialdemokratiets kommende Dannelse af Regeringen —: Hvorledes forholder det sig med disse Aftaler, er det ærede Medlem Hr. Ulrichs Meddelelse sand, eller er „Aalborg Amtstidende“s Fremstilling i Dag sand?

Det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Pürschel), udtalte atter i Dag Tvivl om, hvorvidt Socialdemokratiet var saa villigt til at gaa til Valg. Jeg har sagt, at vi ikke har noget mod Valg, tværtimod, vi mener, at det kunde bringe Klaring paa Tingene. Men vi erkender, at Valg ikke er nødvendigt; hvis der kan skaffes en Tillidserklæring for det nuværende Ministerium, er der ingen Grund til Valg. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem stadig nærer den Tvivl, han har givet Udtryk. Jeg takker naturligvis for den Omsorg, han viser ved ikke at ville bringe os ud i det Uføre, det vilde være at bringe os ud i et Valg, det er overmaade smukt af den konservative Ordfører; men det er ikke nødvendigt. De Konservative skulde meget hellere en Gang dyppe os i vort eget Fedt og skaffe os et Valg paa Halsen. De mener, vi er saa bange for Valg; altsaa, mine Herrer, specielt af det konservative Folkeparti: Arbejd for, at vi faar et Valg. Saa gavner De ogsaa Dem selv; det ærede Medlem mente jo, at de Konservatives Stilling ved et Valg var god nok, og saa faar de Oprensning, naar vi bagefter jamrer os frygteligt over Valget.

Ogsaa dette ærede Medlem beskæftigede sig paa ny med en socialdemokratisk Regering. Jeg kan i og for sig paa mit Partis Vegne kun føle mig smigret over, at man virkelig føler Trang til allerede nu at beskæftige sig med den socialdemokratiske Regering. Dette ærede Medlem mente, at den havde Udsigt til at blive en skrøbelig Regering. Det ved jeg ikke, det vil først Tiden vise, hvorvidt den bliver skrøbelig. Saa skrøbelig som den Regering, vi nu har, er der dog ingen Fare for, at en socialdemokratisk Regering vil blive; det har vi faaet mange Erklæringer om i den konservative Presse, at den nuværende Regering er noget af det skrøbeligste, der eksisterer. Men er det virkelig sandt, hvad den ærede Ordfører siger, ja, saa gør Forsøget, lad os se, hvor galt det kan blive, det bliver kun til Fordel for det konservative Parti, hvis det rigtigt gaar Pokker i Vold for Socialdemokratiet.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte i Anledning af Bemærkninger af mig om Stillingen i 1920. Han sagde: Naar vi den

Gang foretog visse Skridt, var det, fordi der var givet Løfter om Valg, og derfor vilde vi ikke den Gang respektere den 4 Aars Valgperiode. Ja, der var givet Løfte om Valg efter Krigssituationens Ophør, og naar en Valglov var gennemført; men der forelaa ikke Ophør af Krigssituationen — det foreligger der for øvrigt ikke endnu —, og der var ingen Valglov gennemført. Det var den Valglov, man fra visse Sider gerne vilde snyde sig fra. Det var derfor, man lavede Aktionen i 1920, og de Konservative var følgagtige i denne Aktion. Der er ikke fuld Overensstemmelse mellem, hvad de mener nu, og hvad de mente den Gang, de gik Veje, der ikke var de lige Veje. De gik Veje, der ikke var lige Veje, nemlig ad Køkkentrappen til Amalienborg i Stedet for til Folketinget, og søgte at unddrage Regeringen Adgang til at spørge Folketinget, om der var Flertal for Regeringen eller ikke. Det forhindrede de, og de fik det lavet ved en uidentings Handling, en Handling, der var i Strid med alle parlamentariske Forudsætninger og Regler, en Handling, der bestandig vil staa som et Vidnesbyrd om en Fremgangsmaade, der var alt andet end politisk hæderlig, og som der ved denne Lejlighed er Grund til at pege paa, fordi den saa stærkt var i Modstrid med den Opfattelse, der nu gøres gældende fra konservativ Side.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti Hr. Pürschel gjorde opmærksom paa, at i og for sig var han misfornøjet med Venstres Politik; men, sagde han, det er jo Realiteterne det kommer an paa. Og det erkender jeg, at hvis det konservative Parti virkelig havde Sikkerhed for, at der vilde blive ført en Realitetspolitik overfor Erhvervene, overfor det økonomisk sammenbrudte Liv i vort Samfund, saa fik det være med Personerne og med Partierne, som det kunde. Men saaledes er det ikke. Man faar visse taagede Erklæringer her; men hvis der ikke er Aftaler — og et Venstreblad benægter det jo i Dag —, har det konservative Parti ingen Sikkerhed for, at der virkelig bliver Realiteter ud af det hele. Jeg formoder, at naar Ordføreren for det konservative Parti sagde, at han brød sig ikke om, hvad et eller andet Venstreblad skrev, var det et Slags Svar for hans Vedkommende paa Spørgsmaalet om Forholdet mellem det ærede Medlem Hr. Ulrichs Tale og „Aalborg Amtstidende“s Afvisning af dette ærede Medlems Paastand. Og det er jo meget vejledende at vide, at det konservative Folkepartis Ordfører bryder sig ikke om, hvad der staa i Bladene; blot der bliver